

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

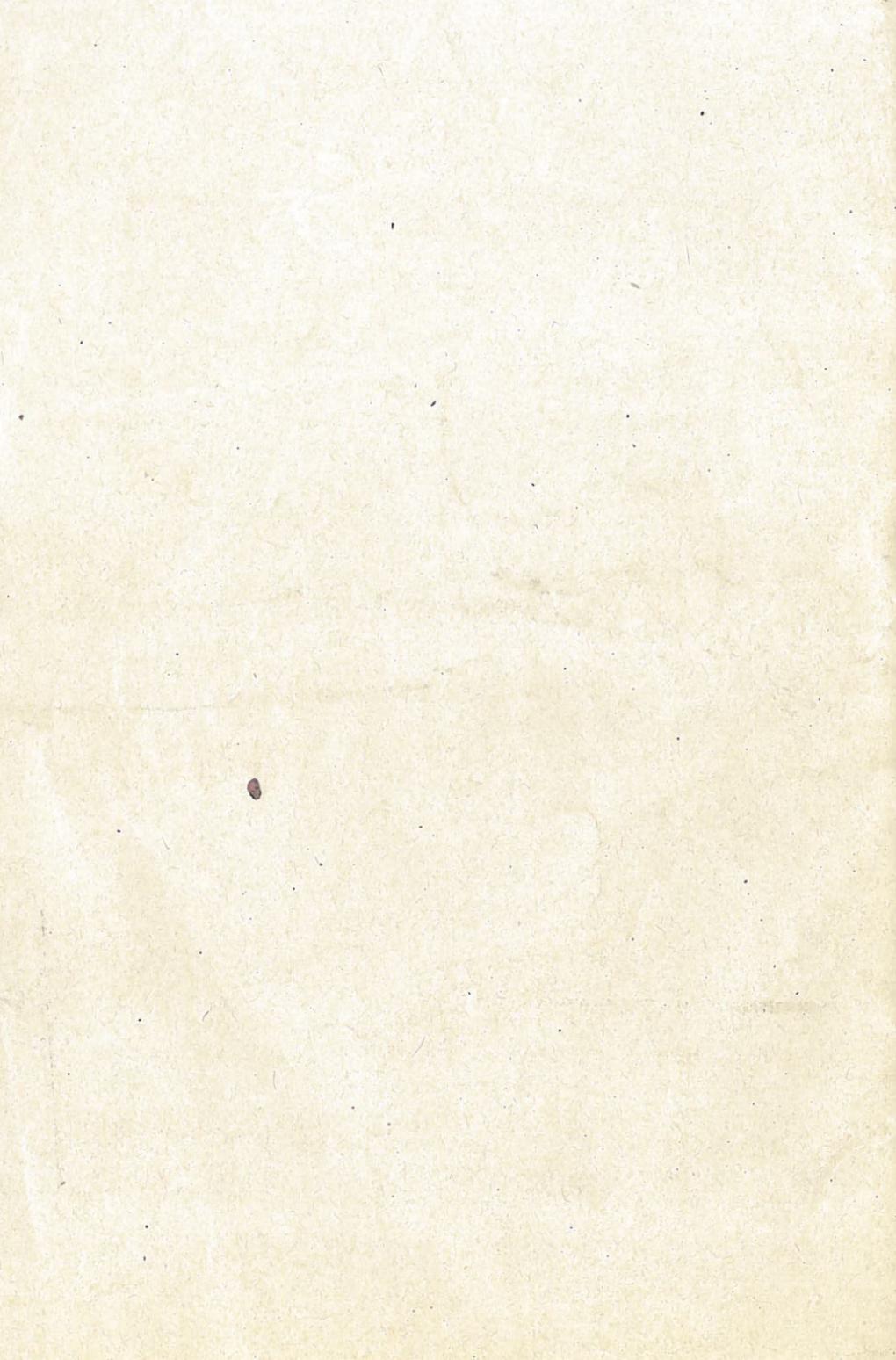
ΠΡΟΣ

ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΗΣ 25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1942

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1942

ΤΥΠΟΙΣ
Α. Θ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ
1943

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1942

“Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Είναι γνωσταὶ αἱ περιστάσεις, αἱ ὅποιαι μᾶς ἔφεραν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου. Ἐν τούτοις δὲν κρίνομεν ἀσκοπον μικρὰν ἴστορικὴν ἀνασκόπησιν τῆς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς Διοικήσεως πολιτείας μας, ἵνας θὰ συμβάλῃ οὐκ δλίγον εἰς τὴν ὑμετέραν κρίσιν, σήμερον ὅπότε ἐρχόμεθα πρὸς ὑμᾶς λογοδοτοῦντες.

‘Ομάς δλίγων μελῶν κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Συλλόγου μας εἴχομεν ἀπὸ ἔτῶν ἀντιστῆ κατὰ τῶν ἐπικρατουσῶν ἐσφαλμένων ἀντιλήψεων διοικήσεως τῶν συλλογικῶν πραγμάτων κατὰ τρόπον οὐχὶ ἀπλῶς συντηρητικόν, ἀλλ’ ἀντίθετον πρὸς τὰ συμφέροντά μας δι’ ἐφραδμογῆς πολιτικῆς ἀποκλειούσης κάθε σωματειακὴν ἐκδήλωσιν.

‘Η προαγωγὴ τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων μας, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὸν πρωταρχικὸν καταστατικὸν δρον τῆς ὑπάρχειας καὶ σταδιοδρομίας τοῦ σωματείου μας, ἐτίθετο συνήθως κατὰ μέρος, καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ Συλλόγου περιωρίζετο εἰς τὴν ἐκμάθησιν ἔνων γλωσσῶν καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν ἕօρτῶν καὶ ἐκδρομῶν. Τὰ ἐμφανιζόμενα ἐκάστοτε ἐπαγγελματικὰ ζητήματα ἀντιμετωπίζοντο πάντοτε κατὰ τρόπον πρόχειρον καὶ πρὸ παντὸ-

σύμφωνον μὲ τὴν θέλησιν τοῦ ἐργοδότου μὲ ἀπώτερον σκοτὸν τὴν εὐμενῆ διάθεσιν τούτου ὑπὲρ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ προσωπικοῦ. Ἀλλοτε ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐφηδομόζετο ἐκ λόγων ἰδιοτελείας καὶ ὁ Σύλλογος ἔχοντις μεν ώς βάθρον τῶν διοικούντων διὰ τὴν περαιτέρω ἐπιτυχῆ σταδιοδομίην των. Τὸ δίκαιον συνήθως κατεπατεῖτο, καὶ σπανιώτατα κατεβάλλετο εἰλικρινῆς προσπάθεια διὰ τὸν ἐναρμονισμὸν τῶν ἐκατέρωθεν ἀπόψεων. Ἐχομεν, δυστυχῶς, πολλὰ τοιαῦτα παραδείγματα καὶ εἰδομεν πλειστάκις προέδρους τοῦ Συλλόγου ἐκπροσώπους τοῦ ἐργοδότου καὶ οὐχὶ τῶν συναδέλφων των.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἡ θέσις τοῦ ἐργοδότου προέκυπτε κυριαρχικὴ ἔναντι τῶν ὑπαλλήλων, ἀφοῦ οὗτος ἐν ἐξουσιαστικῷ σχέσει ἐργούμενος πάντοτε τὰ τῆς ἐργασίας, τῆς γνώμης τῶν ἐργαζομένων ἀγνοούμενός εστι.

Δὲν εἶναι τῆς παρούσης ἡ λεπτομερῆς τῶν ζητημάτων μας. Ἰστορικὴ ἔρευνα, σημειοῦται δὲ μόνον ἀποκλειστικῶς ἡ πλευρὰ ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐκ τῶν ἀναπτυχθέντων ἥδη λόγων προϊστορίας διηγοτερέυσιν τῆς θέσεώς μας, λογικοῦ ἐπακολουθήματος τῆς ἐλευθέρας ἐκμεταλλεύσεως μας ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου. Συνέπεια τῆς χειροτερεύσεως ταύτης ἐπιτεινούμενης ὀλονέν, ὑπῆρξεν ἡ μείωσις τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου, ἡ παράτασις τοῦ χρόνου ἐργασίας διὰ προσθήκης ἐργασίμων ὠρῶν, ἡ μείωσις τῶν κατ' ἔτος χορηγούμενων ἀδειῶν, ἡ ἀνεπαρκής ἀσφάλισις τῆς ὑγείας μας καὶ τέλος ἡ ἀκαθόριστος καὶ μὴ σταθερὰ βελτίωσις τῆς θέσεώς μας, δι᾽ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν ἡ προαγωγῆς κατὰ χρονικὰ διαστήματα ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένα.

Ἐναντὶ τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας ὅπως ἐπικρατήσῃ πραγματικὰ συλλογικὸν πνεῦμα δὲν ἐδιστάσαμεν νὰ ἀναλάβωμεν τὸ βάρος τῆς διοικήσεως τῶν συλλογικῶν πραγμάτων ἔχοντες τὴν πεποίθησιν δι τοῦ οἱ συνάδελφοι θὰ ἔξετίμων τὸ ἀγνὸν τῆς τοιαύτης μας κινήσεως.

Ἡ τοιαύτη ἀντίθεσις ἵδεων καὶ ἡ διαρκής πάλη κατὰ προσωπολατρικῶν ἀντιλήψεων ἔθιξεν, ώς ἦτο φυσικόν, τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου ζῆλον ἐνίσιων ἐκ τῶν σεβαστοτέ-

φων ἐν τῷ ἐπαγγελματικῷ σταδίῳ συναδέλφων μας, οἵ δποῖοι δὲν ἦτο εὔκολον νὰ προσανατολισθῶσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς ἀντιλήψεις προοδευτικάς, ώς ἀπαιτεῖ, ἵδιά κατὰ τὰς σημερινὰς κοινωνικὰς ἀντιλήψεις ἡ φύσις καὶ δ σκοπὸς οἰουδήποτε Συλλόγου.

Κατὰ τὸ παρελθόν εἶχε δημιουργηθῆ, κάπως ἀσυναισθήτως, τάξις ἱεραρχίας ἐν τῷ Συλλόγῳ μὴ βασιζομένη εἰς τὴν ἀπόλυτον θέλησιν τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν, ἥτις ἐπηρέαζε καὶ τὰ ἐκ τῆς συλλογικῆς ἀντιλήψεως ἀπορρέοντα δικαιώματα ἕκαστον Συμβούλου, τὰ δποῖα σπανιώτατα ἐξεδηλοῦντο ἐλεύθερα.]

Ἐάν οἵ ἀγῶνες μας δὲν ἀπέδωσαν εὐθὺς ἀμέσως θετικὰ ἀποτελέσματα ἐνεφάνισαν ὅμως τὸν Σύλλογον ἀνδρούμενον πως, καθ' ὅσον κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς 18ης Μαΐου π. ἔ. ἡ πλειοψηφία τῶν μελῶν, ἔστω καὶ δι' δλίγων ψήφων, δὲν ἐνέκρινε πολιτικὴν φέρουσαν προσωπικὸν χαρακτῆρα, παρ' ὅλην τὴν εὐσυνείδητον καὶ ἡθικὴν χροιάν της καὶ τὴν συμπάθειαν ἥν ἐπέδειξε πρὸ ἐλαχίστων μηνῶν εἰς τὸ πρόσωπον τὸ δποῖον τὴν ἐχειρίσθη.

Ἡ ιδεολογικὴ πάλη τῆς 18ης Μαΐου π. ἔ. ἔδωσε τὴν νίκην εἰς ἡμᾶς τῶν δποίων πρῶτον ἔργον ἦτο νὰ ἀποβάλωμεν τὴν δημιουργηθεῖσαν εἰς βάρος μας προκατάληψιν καὶ νὰ πείσωμεν τοὺς συναδέλφους μας δτι ἡ δρᾶσις τοῦ Συλλόγου δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσωπικῆς βαρύτητος καὶ τῆς ἐν τῇ ἐπαγγελματικῇ ἱεραρχίᾳ τάξεως τῶν διοικούντων, ἀλλ' ἐκ τῆς ὁμαδικῆς δυνάμεως τῆς μεταδιδομένης εἰς τὸ Συμβούλιον ὑπὸ τῶν μελῶν, διὰ τῆς φηφασφορίας.

Πράγματι ἔχοντες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κατανοήσει δτι διὰ τῆς ψήφου τῶν συναδέλφων μας δμοῦ μετὰ τῆς τιμῆς μεθ' ἥς περιβλήθημεν, περιεβλήθημεν συγχρόνως καὶ ὅλην ἐκείνην τὴν ἐκ τῆς ὁμαδικῆς ἀφοσιώσεως δύναμιν, δι' ἥς θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἐπιβληθῶμεν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων μας κατεβάλαμεν ἄσκοντος προσπαθείας πρὸς πραγματοποίησιν τῶν συλλογικῶν ἐλπίδων, παλαιάστρες διαρκῶς κατὰ ἀντιθέτων ἰδεῶν καὶ ἀσυμβιβάστον μὲ τὴν σημερινήν πραγματικότητα ἀντιλήψεων.

Συνάδελφοι,

Ούδέποτε εἰς τὴν Συλλογικὴν ἰστορίαν, Διοικητικὸν Συμβουλίον, ἀμα τῇ ἐκλογῇ του, εὐρέθη πρὸ τοιαύτης σοβαρότητος ἀλύτων προβλήματων, οἷα ὑπῆρξαν τὰ προβλήματα τὰ ὅποια ἐκλήθη νὰ ἐπιλύσῃ τὸ παρὸν Δ. Σ. κατὰ τὴν περίοδον τῆς θητείας του, καὶ αἵτινα ἐδημιουργοῦντο καθημερινῶς λόγῳ τῆς πολεμικῆς καταστάσεως.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπιτάχυνσις προαγωγῶν, δάνειον μισθοῦ ἐπιτυχῆς χροεσπερίς κλπ. ἐθεωροῦντο ἢ ἐθεωρήθησαν μεγάλαι προσπάθειαι. Λόγοι, προπόσεις, ἐδημοσιεύοντο καὶ διαιωνίζετο οὕτω τὸ ἔργον παλαιοτέρων Δ. Σ.

Δυστυχῶς σκληρὰ μοίρα δὲν μᾶς ἤξιώσει τῆς εὐκόλου αὐτῆς θητείας.

Κατὰ τὸ 1942, ὑπερχρεώθημεν, ἐν γνώσει μας ἄλλως τε, ν ἀντιμετωπίσωμεν προβλήματα τὰ ὅποια ἀπησχόλουν, ὅχι μόνον σας συνάδελφοι, ἀλλὰ ὀλόκληρον τὴν τάξιν τῶν μισθωτῶν, ἥτις ἐμαστίζετο ὑπὸ δυσχερειῶν καὶ ἐκ τῆς ἐπιλύσεως τῶν ὅποιων ἔξηρται ἢ ζωὴ της.

Ταῦτα κυρίως ἤσαν τὸ ἐπισιτιστικὸν καὶ οἰκονομικόν.

Ἡ ἐπίλυσις τούτων ἀπήτει ταχείας καὶ ἀμέσους ἐνεργείας, διότι τόσον ἀμεσοί ἤσαν αἱ ἀνάγκαι μας ὕστε ἔδει νὰ προλάβωμεν τὰς δυσαρέστους συνεπείας τὰς δροίας προεβλέπαμεν ἐκ τῆς ἐκκρεμότητός των.

Τὸ Δ. Σ. ἔχον συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς ἦν τοῦ ἀναθέσατε, ἀπεφάσισε, ἀδιαφοροῦν διὰ τοὺς κόπους καὶ θυσίας οἵτινες ἀποτοῦντο, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν παντὶ σύνειν ταχυτάτην λύσιν των.

Ἐξακριβῶσαν τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τῆς Τραπέζης, διτὶ ἡδύνατο αὕτη νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἐπισιτιστικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀνάγκας μας, ἀνευ κλονισμοῦ τῆς, καὶ διτὶ οὐδεμίᾳ παρέκκυσις ἐδικαιολογεῖτο, διεφώνησε μὲ τὸν τότε πρόεδρον τοῦ Συλλόγου καὶ ἀναβαπτισθὲν ἐπὶ τῆς ἐμπιστοσύνης σας, ἐσυνέχισε τὰς σχετικὰς προσπαθείας του ἐντονώτερον, διὰ νὰ μὴν ὑποβιβασθῇ ἔτι πλέον τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον τῆς ζωῆς μας.

Ἐπιστεύαμεν καὶ πιστεύομεν πάντοτε ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ μόνη ἡθικὴ ἀξία.

Καὶ διὰ τὴν ἀξίαν αὐτὴν ἡγωνίσθημεν συμεναφῶς καὶ σκληρῶς πρὸς ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων μας.]

Διὰ τὴν ταχυτέραν ἐπίλυσιν τούτων, καὶ ἐπειδὴ αὗτη ἔξηρτο κατὰ μέρος ἐκ τοῦ Κράτους. τὸ Δ. Σ. ἀνέλιψε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συνενόσεως ὅλων τῶν Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ ἐνιαίαν ἐπαγγελματικὴν ὁργάνωσιν καὶ καθοδήγησιν, ὅστε ἡ ἐμφάνισίς μας νὰ εἶναι καὶ ἐπιβλητικωτέρα καὶ τ' ἀποτέλεσματα ἵκανοποιητικώτερα.

Ἡ συνένωσις αὕτη ἐπραγματοποιήθη καὶ θεωροῦμεν ταύτην ὡς μίαν τῶν μεγαλυτέρων ἐπιτυχιῶν τῆς Συλλογικῆς Ἰδέας καὶ τοῦ Τραπεζούπαλληλικοῦ ὄσμου.]

Παραθέτομεν κατωτέρω λεπτομερέστερον τὰς ἐνεργείας μας καὶ τ' ἀποτελέσματα ἐπὶ ἕκάστου ζητήματος κατὰ τὴν περίοδον τῆς θητείας μας ἀπὸ Φεβρουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου π. ἔ. λαμβανομένου ὑπὸ ὅψιν ὅτι λογοδοτοῦμεν καὶ διὰ τὴν τεμίην τοερίδον ἀπὸ Φεβρουαρίου μέχρι Μαΐου 1942, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία τοῦ τότε Συμβουλίου εὑρίσκεται εἰς τὸ νῦν Δ.Σ.

Ἐπισιτιστικόν.

Ἄμα τῇ ἀναλήψει τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ Φεβρουαρίου π. ἔ., ἡ ἐπισιτιστική μας κατάστασις, συνάδελφοι, ἡτο διμολογούμενως, ὡς θὰ ἐνθυμεῖσθε σοβαρά.

Συσσίτια ἐλειτούργουν τρίς τῆς ἑβδομάδος καὶ μέχρι τοῦ "Υπολογιστοῦ Β".

Υπὸ τοῦ Γραφείου ἐπισιτισμοῦ ἔχορηγοῦντο, ὡς γνωστόν, πολὺ σπανίως εἴδη σχέσιν ἔχοντα μὲ κυρίως τρόφιμα.

Ο Προμηθευτικός μας Συνεταιρισμός, ἐκ περιορισμῶν ἥτις ἀδυναμίας ἐκωλύετο εἰς τὸ κυρίως ἔργον του.

Τὸ Ταμείον "Υγείας λόγῳ τῶν αὐταρχικῶν ἀντιλήψεων τῶν τότε διοικούντων αὐτό, ἡτο ἀπρόσιτον, καὶ ἐξ ἐλλείψεως πόρων

δὲν ἔπήρχει εἰς τὴν διαρκῶς αὔξουσαν ἀνάγκην περιθάλψεως τῶν ἀσθενῶν συναδέλφων. Ἡ φυματίωσις ἥρχισε νὰ ἐπεκτείνεται ἐπικινδύνως εἰς τὰς τάξεις καὶ τὰς οἰκογενείας μας.

Ἡ πρώτη ἐνέργεια τοῦ Δ. Σ. κατὸ Μάρτιον 1942, ἦτο ἡ διαμαρτυρία του πρὸς τὸν κ. Διοικητήν, ἐναντίον τῆς τότε τακτικῆς τοῦ Γραφείου Ἐπισιτισμοῦ περὶ τὴν προμήθειαν καὶ διανομὴν τροφίμων καὶ ἡ ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως ὅπως μετὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἀποτυχίαν τῆς Ἐπιτροπῆς του γίνη δεκτὴ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Συλλόγου εἰς αὐτήν.

Τὴν τοιαύτην αἴτησίν μας ὁ κ. Διοικητὴς ἀπέρριψε λόγῳ ἀρνήσεως τῶν μελῶν τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς νὰ δεχθοῦν ἐκπροσώπους τοῦ προσωπικοῦ. Ἀντιληφθέντες δτι, ἐὰν δὲ Σύλλογος, ἔξηκολούθει τὴν δρᾶσιν του, ως ὑπηρεσία τῆς Τραπέζης, καὶ οὐχὶ ὡς ἐπαγγελματικὸν Σωματεῖον, τοῦ δποίου ἡ ἀποστολὴ εἶναι ἡ προάσπισις διὰ παντὸς νομίμου μέσου τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν του, καὶ δτι ἡ ἐπὶ τρίμηνον τηρηθεῖσα «συνετή» τακτικὴ οὐδὲν ζήτημα βασικῶς ἐπέλυσε, διεφωνήσαμεν κατ' ἀπόλυτον πλειοψήφιαν μὲ τὸν τότε Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου σεβαστὸν μας κ. Τσαλίκην καὶ παραιτηθέντες ἐκαλέσαμεν τοὺς συναδέλφους εἰς νέας ἐκλογάς. Οἱ συνάδελφοι παρέσχον ἡμῖν ἐκ νέου τὴν ἐντολήν.

“Αμα τῇ ἐπανεκλογῇ μας ὑπεβάλαμεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν τὸ ἀπὸ 8-6-42 ίστορικὸν ὑπόμνημα ἐπὶ τῆς δυσχεροῦς Ἐπισιτιστικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως μας.

Εἰς τὸ ὑπόμνημα ἐτονίζαμεν δτι «πάντων προέχει νὰ ζήσωμεν σήμερα, νὰ ζήσωμεν δλοι οἱ Ἑλληνες» καὶ ὑπεδεικνύαμεν τὰ μέτρα τὰ δποῖα ἔδει νὰ ληφθοῦν ἀμέσως.

Αἱ κατόπιν ἐνέργειαί μας ἀφεώρων εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὑποδειχθέντων μέτρων.

‘Ο κ. Διοικητὴς ἔχων ὑπὸ ὄψιν του τὸ ὑπόμνημα τοῦ Δ. Σ. καὶ τὴν δσημέραι ἔξαθλίσιν μας, ἔδωκε ἐντολὴν καὶ τὸν Ιούνιον π. ἔ. τὸ συσσίτιον ἐγένετο καθημερινὸν δι’ δλους τοὺς βαθμοὺς τῶν συναδέλφων καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιδιοτουμένης οἰκογενείας των.

Κατὰ Σεπτέμβριον ἔχορηγήθη ἐσ περινὸν συσσίτιον εἰς τοὺς συναδέλφους.

Κατὰ Ὁκτώβριον ἐπεξετάθη καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἕօρτας.

Κατὰ Νοέμβριον ἐνερχόμηται συσσίτιον καὶ εἰς τοὺς γονεῖς, τὸ ὅποιον ὅμως καθυστερεῖ, ὡς μᾶς ἐδηλώθη παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπισιτισμοῦ λόγῳ τῆς ἀνάγκης ἔξαχριβώσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως των.

Κατὰ Σεπτέμβριον δμοίως ἥρχισε τακτικωτέρα διανομὴ τροφίμων παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐπισιτισμοῦ, ὅτε καὶ ἐγένετο ὁ εκτῆ ἐπὶ τέλους ἡ συμμετοχὴ τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν οἰκείαν Ἐπιτροπήν.

Κατόπιν τῶν ληφθέντων μέτρων ἥρχισε νὰ βελτιοῦται ἡ Ἐπισιτιστικὴ υἱότης μας.

Εἰς τὴν βελτίωσιν ταύτην συνετέλεσεν μεγάλως καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ Προμηθευτικοῦ μας Συνεταιρισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐκλεγέντος κατὰ Φεβρουαρίου π. ἔ. νέου Δ. Σ. Δυστυχῶς λόγῳ διαφωνιῶν μεταξὺ τῶν μελῶν του, ἐδημιουργήθη ἀνωμαλία, ἥτις ἔληξε διὰ τῆς ἐκλογῆς νέου Συμβουλίου, τὸ ὅποιον δρῶν ἀποτελεσματικῶς μεγάλως συνέβαλε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ψεραπίαν τῶν Ἐπισιτιστικῶν μας ἀναγκῶν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω συγκρίνοντες τὴν καὶ τὴν 31-12-42 Ἐπισιτιστικήν μας κατάστασιν πρὸς ἔκείνην Φεβρουαρίου 1942 φρονοῦμεν ὅτι αὕτη ἔχει βελτιωθῆ, καὶ ἔχομεν ἀποφύγει τοὺς κινδύνους οἵτινες ἐνεφανίζοντο ἀπειλητικοί.

Διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ συσσιτίου εἰς τὰ προστατευόμενα μέλη τῆς οἰκογενείας, ὡς καὶ διὰ τὰ ἄλλα κατὰ τὸ ἐσπέρας.

‘Ομοίως διὰ τῆς καλλιτεχνεύσεως τούτου, χρησιμοποιουμένων καὶ ζωϊκῶν τροφῶν πλέον, συμφώνως πρὸς τὰς παρεχομένας ὑπὸ τῆς ἀγορᾶς δυνατότητας.

Διὰ τῆς παροχῆς ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ Γραφείου Ἐπισιτισμοῦ καὶ ἄλλων τροφίμων (κρέατος, ψαριῶν, ὄῶν, τυροῦ, βουτύρου κλπ.)

Διὰ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἔργου τοῦ Προμηθ. Συνεταιρισμοῦ

τὸ ἐπισιτιστικὸν μας ζῆτημα λύεται κατὰ τὸν ἴκανο ποιητικότερον τρόπον.

Αὗται πρέπει νὰ εἶναι αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ νέου Δ. Συμβουλίου.

Οἰκονομικόν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν δυσχερῆ ἐπισιτιστικὴν κατάστασίν μας κατὰ Φεβρουάριον 1942 καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις δὲν ἦτο καλλιτέρα. Ὁ καθημερινῶς αὐξανόμενος τιμάριθμος δὲν ἀφινε σύνδεται περιθώριον ἐκ τοῦ μισθοῦ διὰ τὴν ἴκανο ποίησιν τῶν στοιχειωδῶν οἰκονομικῶν μας ἀναγκῶν. Τὸ ὑπόλοιπον ἔξ αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ὑπῆρχε τοιοῦτον ἀξιού λόγου, ἀμέσως διετίθετο εἰς ἀγορὰν τροφίμων. Αἱ οἰκονομικαὶ μας ἀνάγκαι δι' ἐνοίκιον, ρουχισμόν, ὑπόδησιν, συγκοινωνίαν κλπ. ἔμεναν ἀνικανοποίητοι κατὰ τὸ πλεῖστον, διότι καὶ τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τιμαλφῶν, ἐπίπλων, ὑποθηκεύσεως ἀκινήτων καὶ ἄλλων διαθεσίμων, διετίθεντο καὶ πᾶλιν πρὸς ἀγορὰν τροφίμων.

Τὰ ἐπιτευχθέντα δάνεια παρὰ τῆς Τραπέζης καὶ αὐτὰ διετίθεντο εἰς ἀγορὰν τροφίμων. Ἀκριβῶς διότι δὲν εἶχε λυθῆ ἀποτελεσματιῶς καὶ ἔξ ἀρχῆς τὸ ἐπισιτιστικὸν μας ζῆτημα, ὥστε κάπως ἔξ αὐτοῦ ἴκανο ποιημένοι νὰ στραφῶμεν εἰς τὴν κάλυψιν τῶν ἀλλων ἀναγκῶν μας.

Αἱ προσπάθειαι τοῦ Δ. Σ. καὶ τῆς συσταθείσης κατὰ Ιούνιον 1942 Ἐπιτροπῆς συνεργασίας Τραπέζοϋπαλληλικῶν 'Οργανώσεων ἐστράφησαν καὶ ἐπ' αὐτοῦ. Παρουσιάσεις, ὑπομνήματα, διαμαρτυρίαι πρὸς τοὺς ἐργοδότας οὐδὲν ἀπέφερον ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι «θὰ ἐκλονίζοντο αἱ ἐπιχειρήσεις, ἐφ' ὅσον ἐκτὸς τῶν ἐπισιτιστικῶν μέτρων ἄτινα ἐλάμβανον καὶ θὰ ἐλάμβανον θὰ ἦσαν ὑποχρεωμέναι ^ν αὐξῆσον καὶ τοὺς μισθούς».

Τότε αἱ προσπάθειαι μας ἐστράφησαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ διὰ ἐπανειλημμένων δραστηρίων ἐνεργειῶν μας, καὶ παρὰ τὰς ἀντιδράσεις, ἐπετύχαμεν τὰς τρεῖς αὐξήσεις ἐκ 50 ο)ο ἐκάστη, ἐκτὸς τῆς ἐπιτευχθείσης κατὰ τοὺς προηγουμένους μῆνας πληρω-

μῆς τοῦ μισθοῦ κατὰ 15θήμερον, καὶ τῆς χορηγήσεως τοῦ μηνιαίου πολεμικοῦ ἐπιδόματος.

Αἱ ἐπιτυχίαι μας αὗται δὲν μᾶς ἴκανοποίησαν, ἀλλὸ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι μὲ τὴν καλλιτέρευσιν τοῦ ἐπισιτιστικοῦ, διαβλέπομεν εὐνοϊκωτέρας συνθήκας ἐφ' ὅσου ἐπιτευχθοῦν, ὃς ἐλπίζομεν, αἱ ἀναμενόμεναι νέαι αὐξήσεις μέχρι τῆς προσαρμογῆς τοῦ μισθοῦ μας πρὸς τὸν τιμάριθμον.

‘Ομοίως ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μας προσεπαθήσαμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν δύλοσχερῇ ἀναστολὴν τῶν σοβαρωτέρων κρατήσεων ἐκ συστίου, ἐπισιτισμοῦ καὶ ἀλλων, ἀλλὰ ἀντιμετωπίσαμεν εὐθὺς ἔξι ἀρχῆς ἀπόλυτον ἄρνησιν ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης. Ἀκριβῶς ἔξητήσαμεν τὴν ἀναστολὴν ταύτην διότι μετὰ πᾶσαν αὔξησιν ηὑξάνοντο καὶ αἱ κρατήσεις, ὥστε τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου οὐσιαστικῶς νὰ καταστρατηγῆται.

‘Οπωσδήποτε συγκρίνοντες καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου τὰς συνθήκας τῆς 31-13-42 πρὸς ἑκείνας τοῦ Φεβρουαρίου—Μαΐου 1942, φρονοῦμεν ὅτι ἐβελτιώθησαν σημαντικῶς.

Δάνεια ἐπανειλημμένα, ἡ πληρωμὴ τοῦ μισθοῦ κατὰ 15θήμερον, αὐξήσεις μισθοῦ, τὸ τελευταῖον δάνειον τῶν 125.000 καὶ ἡ ἐπιτυχὴς ἐνέργεια παρὰ τῷ ‘Υπουργείῳ ‘Ἐργασίας τῆς χορηγήσεως 13ου μισθοῦ, ἀνύψωσε ἐν μέρει τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν καλλιτέρευσιν τῶν ἐπισιτιστικῶν μας συνθηκῶν.

Δεχόμεθα ὅμως ὅτι δλαι αὐτιαὶ αἱ κατακτήσεις μας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἴσοφαρίσουν τὰς θυσίας, εἰς τὰς ὅποιας ὑπεβλήθησαν κυρίως οἱ συνάδελφοι, οἱ μόνον ἐκ τοῦ μισθοῦ των ἀποζῶντες, διαθέσαντες πᾶν ὅτι πολύτιμον εἶχον καὶ κυρίως τὴν καλήν των ὑγείαν.

Αἱ ἐπιδιώξεις πλέον τοῦ νέου Δ. Σ. ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πλαισίου δέον νὰ εἶναι ἡ προσαρμογὴ τοῦ μισθοῦ πρὸς τὸν τιμάριθμον διὰ συνεχῶν αὐξήσεων, ὅπότε αὐτομάτως, ἐὰν ὃς ἐλπίζομεν διαρκέσῃ μέχρι λήξεως τοῦ πολέμου ἡ ἀρξαμένη πληθώρα τροφίμων εἰς τὴν ἀγοράν, παύει καὶ ἡ σημερινὴ ἐπισιτιστικὴ προσπάθεια ἡ καταβαλλομένη ὑπὸ τῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Συλλό-

γου. Καὶ μεταπολεμικῶς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα θ̄ ἀποτελέσῃ διὰ τὰ Δ. Σ. τὸ σοβαρότερον τῶν προβλημάτων λόγῳ τῶν κολοσιαίων χρεώσεων τῶν συναδέλφων κατὰ τὴν πολέμικὴν περίοδον.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τὸ Δ. Σ. ἡ σχολήθη δραστηρίως καὶ ἐπὶ ὅλων ζητημάτων ἄτινα ἔνδιαιφέρουν τοὺς συναδέλφους ὡς ἀκολούθως :

Προμηθευτικὸς Συνεταιρισμὸς

Ὑπεστηρίξαμεν πάντοτε παρὰ τῷ κ. Διοικητῇ τὴν αὐξησιν τῶν πιστώσεων πρὸς τὸν Συνεταιρισμόν, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἔξησφάλισαν τὴν καλὴν λειτουργίαν του. Δι’ ἐγγράφου τοῦ ‘Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπηγορεύθη ἡ ἐπὶ πιστώσει παροχὴ τροφίμων ὑπὸ τῆς Τραπέζης. Ἡ δοθεῖσα ἑρμηνεία ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης ἀφορᾷ καὶ τὸν Προμηθευτικὸν μας Συνεταιρισμόν, τοῦ δποίου συνεπῶς παρακαλούεται ἐντελῶς πλέον ἡ δρᾶσις.

Απὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Δ. Σ. Συνεταιρισμοῦ καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργοῦμεν παρὰ τῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν ἀνάκλησιν τούτου, καὶ ἐλπίζομεν εἰς αὐτήν. Είναι ἀναγκαῖον νὰ τονίσωμεν τὴν σοβαρότητα τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς τελικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου καὶ πιστεύομεν διτὶ οἱ συνάδελφοι θὰ παρακολουθήσουν μετὰ προσοχῆς ζήτημα τόσην σχέσιν ἔχον ἀκόμη μὲ τὴν συντήρησίν μας.

Αἱ μελλοντικαὶ ἐπιδιώξεις τοῦ Συνεταιρισμοῦ δέον νὰ εἰναι ἡ ἐπιδίωξις τῆς χορηγήσεως διατακτικῶν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν ἀγορὰν τροφίμων ἐκ τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν καὶ εἰς τιμᾶς ὁρίζομένας ὑπὸ τῆς ἀγορανομίας

Λόγῳ τῶν παρὰ τῷ Συνεταιρισμῷ ἀναψυεισῶν ἐν καιρῷ ἀνωμαλιῶν, οὗτος δὲν ἐφόροντισε νὰ καρπωθῇ, ὡς οἱ ὅλοι Συνεταιρισμοὶ τῆς εὐκαιρίας προμηθείας λαχανικῶν κλπ. ἐκ τοῦ παραχρατήματος καὶ μελλοντικῶς πρέπει νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ του καὶ ἐπὶ τούτου.

Ταμείον 'Υγείας

‘Υπεστηρίξαμεν παρὰ τῷ κ. Διοικητῇ τὴν ἀνάγκην αὐξήσεως τῆς διδομένης ἐπιχορηγήσεως ὑπὸ τῆς Τραπέζης, ἵτις αὐξηθεῖσα εἰς τὸ ἔξαπλάσιον συνετέλεσε εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ ΤΥΠΕΤ. Ενδισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαπιστώσωμεν τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐπιτευχθέντα ὑπὸ τοῦ νέου Δ.Σ., λαμβανομένων βέβαια ὑπὸ ὅψιν τῶν σημερινῶν κοιλοσσιαίων οἰκονομικῶν ἀναγκῶν του, ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀσθενῶν καὶ φυματικῶν συναδέλφων.

Ακόμη παρηκολουθήσαμεν δι' ἐπισκέψεών μας τὴν τύχην τῶν εἰς τὸ Σανατόριον «Σωτηρία» νοσηλευομένων συναδέλφων καὶ προέβημεν εἰς τὰς ἀναλόγους παραστάσεις διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς θέσεώς των, ἵτις ἐβελτιώθη ἀμέσως.

Ομοίως εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δεχθῶμεν μεθ' ἴκανοποιήσεως τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ταμείου 'Υγείας, καθὼς ὑπεδείξαμεν αὐτῷ ἐν καιρῷ, δι' ἵστος πλέον κατὰ τὰς ἀρχαιορεσίας του θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἀπαντ α τὰ μέλη του καταργουμένης τῆς παλαιᾶς σκανδαλώδους καταστατικῆς διατάξεως. Αἱ μελλοντικαὶ ἐπιδιώξεις τοῦ ΤΥΠΕΤ πρέπει νὰ είναι ἡ αὐξησις τῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς Τραπέζης, ἡ συγκέντρωσις τῶν φυματικῶν εἰς ἴδιαίτερον οἰκημα διὰ τὴν καλλιτέραν παρακολούθησιν καὶ περιθυλψιν, καὶ ἡ ἐντελὴ ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενῶν ἀπὸ πάσης φύσεως καταβολῆς δαπάνης ἢ νοσηλείων.

Προαγωγαὶ — Ἐπανορθώσεις — Ὁργανισμὸς

Τὸ Δ.Σ. μετὰ τὴν κατὰ Μάϊον 1942 ἐπανεκλογήν του, ἐκτὸς τῶν σοβαρωτάτων οἰκονομικῶν καὶ ἐπιστιστικῶν προβλημάτων ἀτινα τὸ ἀπησχόλουν, ἥσχολήθη καὶ μὲ τὴν κατάστασίν μας ἀπὸ ἀπόφεως ὑπηρεσιακῆς ἔξελίξεως καὶ ἀδικιῶν τοῦ παρελθόντος καὶ ὑπέβαλε πρὸς τὸν κ. Διοικητήν, προκειμένων τῶν προαγωγῶν τοῦ Ἰουλίου 1942, ὑπόμνημα μετὸ διγκώδους φακέλλου αἰτήσεων ἐπανορθώσεων, σχετικῶν καταστάσεων καὶ πινάκων.

Ταυτοχρόνως και προφορικῶς ὑπεστήριξε τὸ ὑπόμνημα τοῦτο, και διὰ τῆς Συμβούλου κ. Παναγοπούλου κατὰ Ἰούνιον 1942 ἐτέθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν τὸ ξήτημα τῆς εὑρυτέρας ἔξελίξεως τῆς γυναικὸς - συναδέλφου, τὸ δρποῖον και ἀνέπτυξεν ἐν πλάτει. 'Ο κ. Διοικητὴς ἀνεγνώρισε τὰς γενομένας ἀδικίας και τὸ δίκαιον τῆς εὑρυτέρας ἔξελίξεως τῆς γυναικὸς - συναδέλφου, ὑποσχεθεὶς ἐν καιρῷ εὐνοϊκὰς λύσεις.

Κατὰ Νοέμβριον 1942 ἐν τῷ γνωστῷ ὑπομνήματι τῷ ὑπογραφέντι παρ' ὅλιον τῶν συναδέλφων, τὸ Δ.Σ. ὑπέβαλε πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν και τὰ αἰτήματα τῶν ἐπανορθώσεων, τῆς προωθήσεως κατὰ ἓνα βαθμόν, τῆς σταδιοδρομίας τῶν γυναικῶν - συναδέλφων και τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ.

'Ο κ. Διοικητὴς ἔδωκεν ἐντολήν, εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν ἐκ Διευθυντῶν τῆς Τραπέζης τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἴσχυοντος Ὁργανισμοῦ, δι' οὗ πλέον θὰ ἴκανοποιοῦντο κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ δίκαια αἰτήματά μας.

Τὸ Δ.Σ. ἐπιλαμβανόμενον πάντοτε ἀμέσως κάθε ζητήματος ἔχοντος σχέσιν μὲ τὰ συμφέροντά μας, ἔξεπόνησε ὁργανισμὸν συμφώνως πρὸς τὰ ὑποβληθέντα αἰτήματά του ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰς τὸν κ. Διοικητὴν, ἐν συνεργασίᾳ μεγάλης Ἐπιτροπῆς συναδέλφων ἐξ ὅλων τῶν βαθμῶν και κατηγοριῶν, δστις γενόμενος ἀποδεκτὸς θὰ ἴκανοποιή πάντας, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ζητουμένης ἐντάξεως εἰς βαθμοὺς ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας, και αἱ ἐπανορθώσεις ἔγενοντο, και προωθησις, και εὑρυτέρα μέχρι τοῦ βαθμοῦ Λογιστοῦ Α', ἔξελίξις τῆς συναδέλφου. Τὸν τοιοῦτον ὁργανισμὸν ὑπέβαλεν ἔγκαιρως εἰς τὸν κ. Διοικητὴν, μετὰ σχετικῶν πινάκων ἐντάξεως και ἔζητησε δι' ἔγγραφου τὴν συμμετοχὴν τοῦ Συλλόγου δι' ἀντιπροσώπου εἰς τὴν σχετικὴν Ἐπιτροπὴν.

Τὸ αἴτημα τοῦ Συλλόγου δὲν ἐγένετο ἀποδεκτόν, και δι νέος δργανισμὸς ἔξεπονήθη ἐθίμην τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, και και οὕτε ἐτέθη ἐπισήμως ὑπ' ὅψιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως του, ὥστε πρὸ αὐτῆς νὰ ἀκουσθοῦν αἱ τυχὸν ἀντιρρήσεις του.

Συνάδελφοι,

Ο οπός τοῦ Συλλόγου ἐκπονηθεὶς Ὁργανισμὸς ἀπέβλεπε κυρίως εἰς τὴν ἄρσιν τῶν γενομένων ἀδικιῶν διὰ τῶν ἐπανορθώσεων. Εἰς τὴν προώθησιν τῶν συναδέλφων κατὰ βαθμόν, διὰ τὴν ἡθικὴν τόνωσιν αὐτῶν. Εἰς τὴν ἐλευθέραν σταδιοδρομίαν τῶν ἵκανῶν πρὸς τοῦτο γυναικῶν-συναδέλφων μέχρι τοῦ Λογιστοῦ Α'.

Ο Ὁργανισμὸς τοῦ Συλλόγου περιεῖχε ἀρθρα, καθ' ἁ ἀπαραιτήτως ἐκπρόσωποί μας, ἔδει νὰ παρακάθηνται εἰς τὰ Συμβούλια Προαγωγῶν, Ἐπιτροπὴν Παραπτωμάτων κλπ., ὥστε οὐδέποτε τὸ προσωπικὸν νὰ κρίνεται ἢ δικάζεται ἀνευ τοῦ δικαιώματος; τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἀπόψεων του.

Ο ἔκτυπωθεὶς δργανισμὸς τῆς ὑπηρεσίας ἔξι ὅσων ἀνεγγνώσαμεν, δὲν ἐπανορθώνει τὰς ἀδικίας, οὔτε προωθεῖ οὐσιαστικῶς τὸ προσωπικόν. Οὔτε δμοίως ἀφίνει ἐλευθέραν σταδιοδρομίαν εἰς τὰς γυναίκας συναδέλφους. Οὔτε ἐπιτρέπει τὴν παράστασιν ἐκπροσώπου τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὴν κριτήρια του.

Συνεπῶς τὸ ἥδη προσωπικὸν τῆς Τραπέζης δὲν τὸ ἴκανοποιεῖ.

Αλλὰ ἐπειδὴ ἐσυνειθήσαμεν νὰ ὅμιλῶμεν μετ' εὐλικρινείας εἰς τὸν συναδέλφους, δφείλομεν νὰ δεχθῶμεν ἀναμφισβήτητως ὅτι δ νέος δργανισμὸς συγκρινόμενος πρὸς τὸν παλαιὸν τοιοῦτον εἶναι προοδευτικώτερος. Ἐκτὸς τῆς μικρᾶς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ, εὐνοεῖ τὴν σχετικὴν ἔξελιξιν τοῦ κατωτάτου ποσωπικοῦ. Δίδει κάποιαν ἔξελιξιν εἰς τὰς γυναίκας συναδέλφους. Αλλὰ κυρίως εἶναι εὐνοϊκώτερος τοῦ προηγουμένου διὰ τὸν μελλοντικὸν συναδέλφους μας δηλ. τὸν μεταπολεμικῶς μέλλοντας νὰ ὑπηρετήσουν τὴν Τράπεζαν—έφ' ὅσον βέβαια δὲν παραμεληθῇ ἢ τήρησίς του, ὡς δυστυχῶς ἐγένετο διὰ τὸν προηγούμενον.

Αλλὰ τοιοῦτον Ὁργανισμὸν δὲν ἐζητήσαμεν.

Ἐζητήσαμεν Ὁργανισμὸν ἐπανορθοῦντα τὰς ἀδικίας κλπ., καὶ αὐτὸν τὸν σκοπὸν εἶχε ἡ προταθεῖσα ἔνταξις.

Δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν σήμερον νὰ κατατίσωμεν Ὁργανισμὸν ἰσχύσοντα μεταπολεμικῶς. Δὲν γνωρίζομεν τὰς μεταπολεμικὰς

συνθήκας. Οὕτε δυνάμεθα νὰ προεξοφλήσωμεν ἀπὸ τοῦδε τὴν μεταπολεμικὴν οἰκονομικοπολιτικὴν κατάστασιν τῆς χώρας μας, ἐξ ἣς θὰ ἔξαρτᾶται καὶ ὁ τότε Ὁργανισμός.

‘Οπωσδήποτε συνάδελφοι, ὁ νέος Ὁργανισμὸς ἀποτελεῖ ἔστω καὶ μικρὸν ἐπιτυχίαν τῆς ἐνότητος τοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὰς προσπαθείας του διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς του. Εἶναι ἀφετηρία νέων προσπαθειῶν διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δικαίων μας.

Τὸ Δ. Σ. φρονεῖ ὅτι ἡ ἐπιδίωξις τοῦ νέου Δ. Σ., πρέπει νὰ είναι αἱ ἐπανορθώσεις, ἡ οὐσιαστικὴ προώθησις ὃχι λόγῳ καταργήσεως διαβαθμίσεων, ἡ εὐρυτέρα ἔξέλιξις τῶν γυναικῶν συναδέλφων καὶ ἡ ἐκπροσώπησίς μας εἰς τὰ σχετικὰ μὲ τὸ προσωπικὸν συμβούλια.

‘Η παρατηρηθεῖσα συγκίνησις μεταξὺ τῶν συναδέλφων ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν είναι καθ’ ἥμας ἀπολύτως δικαιολογημένη, διότι ἀφ’ ἐνὸς μὲν εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς μικρᾶς ἐπιτυχίας, ἀφ’ ἐτέρου διότι δὲν πρέπει ν’ ἀποσπᾶται ἡ προσοχὴ μας ἀκόμη ἀπὸ τὸ ἄλλα οἰκονομικὰ καὶ ἐπισιτιστικά μας ζητήματα. ἀφ’ οὐ ἄλλως τε μεταπολεμικῶς, τὸ πιθανότερον είναι ὅτι ὁργανισμὸς θὰ είναι ἐκεῖνος ὃςτις θὰ ἴκανοποιῇ ἀπολύτως τὰς δικαίας ἀπόψεις μας ὡς ἀνωτέρω.

Ἐπιτροπὴ Συνεργασίας Τραπεζούπαλληλικῶν ‘Οργανώσεων.

‘Αείποτε ἐπεκράτει μεταξὺ τῶν συναδέλφων τῶν μικροτέρων κυρίως Τραπεζῶν ἡ ἀντίληψις, ἥν ἐνισχύαμεν ἐν μέρει καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ παρελθόν, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἡσαν «Ἀριστοκράται» καὶ ὅτι δὲν ἐδέχοντο οὐδεμίαν ἐπαφὴν ἢ συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων συναδέλφων τῶν μικροτέρων Τραπεζῶν.

‘Η τοιαύτη ἀντίληψις ἐπεκράτησε, δυστυχῶς, ἐξ αἰτίας τῶν παλαιοτέρων Διοικήσεων τοῦ Συλλόγου καὶ ἀπετέλει κηλίδα διὰ τοὺς συναδέλφους. Πᾶσι προσπάθεια συνεργασίας παρὰ τῶν συ-

ναδέλφων τῶν μικροτέρων Τραπεζῶν, ἐματαιοῦτο πρὸ τῆς ἐγω-
παθείας τῶν παλαιῶν Δ. Σ.

"Ηδη ὅμως δπότε κακὴ μοῖρα ἔπληξε τοὺς μισθωτούς, καὶ
ἔδημοιοργησεν κοινὰ ζητήματα διὸ δόλους τοὺς τραπεζιτικοὺς ὑπαλ-
λήλους, καὶ διὸ πλέον ὑπερήφυνος καὶ ἐγωπαθὴς συνάδελφός μας,
διὸ πλέον τακτικὸς θαμὼν τῶν κοσμικωτέρων κέντρων καὶ τῶν
σαλονιῶν τῆς ἀνωτέρας ἀριστοκρατικῆς κοινωνίας τῶν Ἀθηνῶν
καὶ τῶν θερινῶν λουτροπόλεων, ἡναγκάσθη πρὸ τῆς ἀνάγκης
τοῦ στομάχου νὰ μεταφέρῃ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας δοχεῖον
συσσιτίου πλῆρες πληγουρίου, ν' ἀναμένῃ εἰς τὴν οὐράνην, καὶ ν'
ἀγωνίζεται μεθ' ἡμῶν διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ του, ἐνομίσα-
μεν διὰ τοῦ εὐκαίρια ν' ἀντικρούσωμεν τὴν ἀποδοθεῖσαν ἡμῖν
κατηγορίαν «περὶ ἀριστοκρατικότητός μας» καὶ διὰ λόγους Ἐθνι-
κῆς ἀλληλεγγύης καὶ διὰ λόγους ἐπαγγελματικούς, ἐφ' ὅσον μό-
νον ἐν τῇ ἐνώσει τῆς Τραπεζούπαλληλικῆς οἰκογενείας, ἀριθμού-
σης 15.000 μελῶν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ διεκδικήσωμεν ἀποτελεσμα-
τικώτερον τὰ συμφέροντά μας.

Εἰς μίαν περίοδον διόπου ἥ μεταξὺ τιῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, γε-
νικωτέρᾳ ἀλληλεγγύῃ ἐπετέλεσεν εἰς πολλοὺς τομεῖς κοινωνικῆς
δράσεως πραγματικὰ θαύματα διό κόσμος τῶν ὑπαλλήλων τῶν Τρα-
πεζῶν, διὸ ποῖος ἀποτελεῖ μίαν ἴσχυρὰν μερίδα τῶν διανοούμενων
τάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὡφειλε νὰ δργανωθῇ καὶ νὰ δώσῃ
εἰς δόλον τὸ Ἐθνος τὸ παράδειγμα εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀλληλεγ-
γύης. Μόνον διὰ στενός καὶ μέχρις αὐτούθυσίας φθάνων σύνδεσμος
τῶν μελῶν τῆς τάξεως μας θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ κατορθωθῇ
ὅπως περάσωμεν τὰς κρισίμους συνθήκας τὰς δποίας ἔχομεν
ἐνώπιόν μας, κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ ἔξυπηρετήσῃ καὶ τὴν τά-
ξιν μας καὶ τὴν ὁλότητα.

Οὕτω κατόπιν ἀποφάσεως τῶν οἰκείων συμβουλίων τῆς
Ἐθνικῆς, Ἐλλάδος, Ἀγροτικῆς, Παντραπεζιτικοῦ καὶ Τραπέζης
Ἀθηνῶν συνεστήθη ἥ Ἐπιτροπὴ Συνεργασίας Τραπεζούπαλλη-
λικῶν Ὁργανώσεων ἢτις ἔκπροσωπεῖ δόλους τοὺς Σιγλόγους τῶν
Τραπεζιτικῶν, καὶ ἢτις ὡς ἀνώτατον συνδικαλιστικὸν ὅργανον,
χειρίζεται καὶ κατευθύνει τὰς ἐνεργείας ἐπὶ τῶν γενικωτέρων ζη-

τημάτων τῶν Τραπεζοῦπαλληλικοῦ κόσμου, καὶ ἐνισχύει τοὺς Συλλόγους τῶν μικροτέρων Τραπεζῶν, εἰς τὰς προσπαθείας των ἐπὶ τῶν εἰδικῶν των ζητημάτων.

Διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἔθιξαμεν παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ἀπαντα τὰ ζητήματά μας καὶ ἐπετύχαμεν πολλὰ ἔξ αὐτῶν ἥτοι :

1. Τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἀπὸ Ἰούλίου 1942 πρώτου ἔγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν περὶ ἀπαγορεύσεως ἀγορᾶς τροφίμων παρὰ τῶν Τραπεζῶν. Ἡδη φροντίζει καὶ αὕτη διὰ τὴν ἀνάκλησιν καὶ τοῦ δευτέρου τοιούτου.

2. Τὰς ἐπανειλημμένας αὐξήσεις.
3. Τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν τῶν Συνεταιρισμῶν.
4. Τὴν μὴ ὑπαγωγὴν τοῦ Ταμείου Ὑγείας εἰς τὰς Κουνικὰς Ἀσφαλίσεις.
5. Τὴν παροχὴν τοῦ τελευταίου 13ου μισθοῦ.
6. Τὴν παροχὴν συσσιτίου καὶ τροφίμων εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν μικροτέρων Τραπεζῶν.
7. Τὴν κατοχύρωσιν τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἐργαζομένων ἐναντὶ τοῦ Κράτους καὶ ἐργοδοτῶν, διὰ ἐκδοθησομένου κατ' αὐτὰς Δ)τος κλπ.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, διεπιστώσαμεν δτὶ ἔνιοι ἐργοδόται, κυρίως τῶν μικρῶν Τραπεζῶν, μετὰ πλείστης δυσφορίας βλέπουν τὰ Δ.Σ. νὰ διεκδικοῦν μετὰ σμένους τὴν ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων τῶν συναδέλφων, ἐπειδή, ὡς γνωστέν, πάσα ἀποδοχὴ αἰτήματος συνεπάγεται ἀνάλογον δαπάνην τῆς Τραπέζης ἥτις φυσικὰ ἐλαττώνει τὰς δυνατότητας μεγαλυτέρων κερδῶν. Καὶ ἐπειδὴ πολλαὶ Τράπεζαι εἰναι κυρίως ἐπιχειρήσεις, ἔχουν ὑπὸ δψει των δτὶ διὰ ν ἀναπτυχθοῦν ἔτι πλέον δέον ν ἀκολουθοῦν πιστῶς τὸ κλασσικὸν «λίγα ἔξοδα πολλὰ κέρδη».

Θεωροῦμεν συνεπῶς ὡς τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ Δ.Σ. τὴν συμμετοχὴν μας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Συνεργασίας, καὶ εὐχόμεθα εἰς τὸ νέον Δ.Σ. νὰ συνεχίσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὴν συνεργασίαν ταύτην ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τῶν

ἔργαζομένων καὶ διὰ τὴν ἀλληλεγγύην μεταξὺ τοῦ τραπέζούπαλ-
ληλικοῦ κόσμου.

*Ἐπιμελητεία Ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων

Λόγω τῆς σοβαρότητος τῶν προκυψάντων ζητημάτων, ἡ Ἐ-
πιμελητεία Ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων εἰργάσθη καὶ ἐνήρ-
γησε δραστηρίας, εἰσηγουμένη διαρκῶς εἰς τὸ Δ.Σ. τὰ διάφορα
ζητήματα, τὴν λύσιν τῶν δποίων ἐπεδίωκε διὰ τῶν σχετικῶν με-
λετῶν της καὶ πινάκων τιμαρίθμων οὓς διαρκῶς κατήρτιζε.

Εἰργάσθη διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων διὰ τὴν χο-
ρήγησιν συσσιτίου καὶ εἰς τοὺς ἀπόδοους τῶν συναδέλφων.

Διὰ τοῦ καταρτισθέντος πίνακος ἔξόδων κινήσεως, ὃν ὑπε-
βάλλαμεν ἐν καιρῷ εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ἐπετεύχθη ἡ καταβολὴ
ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῶν ἔξόδων κινήσεως τῶν συναδέλφων ὑπο-
καταστήματος Πειραιῶς διαμενόντων εἰς Ἀθήνας-Καλλιθέαν.

Παρακολουθεῖ τὸ ζήτημα παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς εἰς ἀμέσως
ἀνώτερον βαθμὸν προαγωγῆς τῶν συναδέλφων τῶν ἔχόντων
ὑπηρεσίαν μετώπου συμφώνως τῷ ἐκδοθέντι Ν.Δ. Ὁμοίως ἐρ-
γάζεται διὰ τὴν μελέτην τῆς ἰδρύσεως ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἀ-
σφαλίσεως.

Γενικώτερον ἡ Ἐπιμελητεία Ἐπαγγελματικῶν Συμφερόν-
των εἰργάσθη ὑπερανθρώπως διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ Δ.Σ. εἰς τὸ
δυσχερὲς ἔργον του.

*Ἐπιμελητεία ὑποκαταστημάτων

Ἡ Ἐπιμελητεία ὑποκαταστημάτων ἐφρόντισε διὰ κάθε
ζήτημα ἀφορῶν τοὺς συναδέλφους τῶν ὑποκαταστημάτων παρὰ
τῷ Τμήματι Προσωπικοῦ, Ταμείου Συντάξεων, Συνεταιρισμῷ,
Ταμείῳ Ὅγειας, Αὐτασφαλείας κλπ. παρὰ ταῖς Κρατικαῖς Ἀδ-
χαῖς, καὶ συνειργάσθη διὰ τὴν ὑποβολὴν πινάκων ἀδικηθεισῶν
κατηγοριῶν καὶ ἀδικηθέντων συναδέλφων, εἰς οὓς πίνακας συμ-
περιελήφθησαν ὅσοι ἐκ τῶν συναδέλφων τῶν ὑπ]των ὑπέβα-

λον σχετικάς αἰτήσεις. Οἱ πίνακες οὗτοὶ ὑπεβλήθησαν κατὰ "Ιού" νιον 1942 εἰς τὸν κ. Διοικητήν.

Όμοίως εἰργάσθη διὰ τὴν δημιουργίαν ἀντιπροσωπειῶν τοῦ Συλλόγου κατὰ "Υποκαταστήματα, αἰτινες ἔκλεγονται κατόπιν ἐλευθέρας ψηφοφορίας τῶν παρ' ἑκάστῳ "Υποκαταστήματι συναδέλφων.

Τοιαῦται ἀντιπροσωπεῖαι ἀνεκηρύχθησαν ἥδη εἰς ἀρκετὰ "Υποκαταστήματα καὶ ἔξακολουθοῦν δημηουργούμεναι.

Τὸ ἔργον τῶν ἀντιπροσωπειῶν εἶναι εὐρύτατον, διότι αὕται ἐπιμελοῦνται τῶν κατὰ "Υποκατάστημα ζητημάτων τῶν συναδέλφων καὶ κατατοπίζουν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν διαφόρων γενικῶν ζητημάτων καὶ διεκδικήσεων, αἵ ὅποιαι ἀφοροῦν τὸ "Υποκατάστημα, καὶ ἐργάζονται διὰ τὴν στενωτέραν συνεργασίαν μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν ἐν ἑκάστῳ "Υποκαταστήματι.

"Επιμελητεία ἔξωτερικῶν σχέσεων

"Η ἐπιμελητεία αὕτη εἰργάσθη ἀπὸ κοινοῦ μετὰ συμβούλων τοῦ Δ.Σ. διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν πάσης φύσεως ζητημάτων καὶ διὰ τὴν στενωτέραν συνεργασίαν Συλλόγου μετὰ τῶν τοιούτων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν.

"Επιμελητεία καταστήματος

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἀπὸ τὰς 20 Ἀπριλίου μέχρι 9 Σεπτεμβρίου, ἐλειτούργησεν εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ Συλλόγου βραδυνὸν συσσίτιον διὰ τὸν ἐργένηδες συναδέλφους ὡς καὶ μεσημβρινὸν τοιοῦτον, δτε τὸ συσσίτιον ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἕηράν τροφὴν (ἔληές, σαρδελλες, σῦκα κλπ.) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν "Επιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου.

"Η χορηγηθεῖσα μερὶς ἦτο ἵση πρὸς τὴν στρατιωτικὴν τοιαύτην, μὲ ὑλικὰ ἄριστα καὶ εἰς χαμηλὴν τιμήν, καθόσον κατεβάλλετο ὑπὸ τῶν συναδέλφων μόνον ἡ ἀξία τοῦ εἴδους.

Εἰς τὸ συσσίτιον αὐτὸν ἐλάμβανον μέρος 45 κατὰ μέσον ὅρον

συνάδελφοι. Τοῦτο κατωρθώθη χάρις εἰς τὴν ἐκ δρχ. 950.000 ἐπιχορήγησιν τῆς Τραπέζης καὶ τὴν ἐκ δρχ. 581.407 συμμετοχὴν τοῦ Συλλόγου. Διὰ τῶν ἀνωτέρω ποσῶν ἡγοράσθησαν ἐν καιρῷ ποσότητες τροφίμων εἰς μικρὰς τιμὰς σχετικῶς. Ἐκ τοῦ συσσιτίου ἐνισχύθη καὶ τὸ συσσιτίον τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Συλλόγου καθόσον ἡ συντήρησις αὐτῶν ἐθεωρήθη ὡς ὑποχρέωσις καὶ ζήτημα ἀρχῆς διὰ τὸ Δ.Σ., ἐφ' ὅσον τοῦτο ἡγωνίζετο διὰ τὴν ἄλοχλήρωσιν τοῦ συσσιτίου εἰς τοὺς συναδέλφους ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης. Καὶ ἡ συντήρησις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Καταστήματος ἀπήτησε, μέχρι 31)12)42 δρχ. 709442 ἀν καὶ περιωρίσαμεν σοβαρῶς τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ.

Ἡ διατήρησις τοῦ Καταστήματος καὶ τῶν ἐπίπλων εἶναι ἴκανονοποιητική.

Εἰς τὰ Δ.Σ. τῶν συλλόγων Ἐλλάδος, Ἀγροτικῆς ἐπετράπη νὰ συνεδριάζουν εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου.

Ομοίως ἐπετράπη εἰς τοὺς ἔργηνδες συναδέλφους τῶν Ἰδίων Τραπεζῶν ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἐστιατορίου μας, ἐκ λόγων ἀλληλεγγύης.

Τελευταίως λόγῳ πεφιορισμοῦ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ορεύματος, ἥναγκάσθημεν νὰ πεφιορίσωμεν τὴν λειτουργίαν τῆς αἰθουσῆς τοῦ Συλλόγου.

Ἐπιμελητεία μορφώσεως

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1942 κατεβλήθησαν προσπάθειαι ὅπως λειτουργήσωσι καὶ πάλιν αἱ Σχολαὶ ἔνενων γλωσσῶν. Οὕτω, μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς χειμερινῆς σχολικῆς περιόδου, ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Γερμανικὴν Ἀκαδημίαν 14 μαθηταί, εἰς τὴν Γερμανικὴν Σχολὴν 1 μαθητής, καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀναδημίαν 3 μαθηταί·

Ἐπίσης συνεστήθησαν τρία *Cours* Γαλλικῆς, ἐν τῇ Λέσχῃ μας ὑπὸ τὸν καθηγητὴν κ. Ε. Prince, μὲ 25 ἐν συνόλῳ μαθητὰς. Τὰ δίδακτρα καταβάλλονται ἐκ κονδυλίου δρχ. 300.000, ὅπερ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συλλόγου μας δ κ. Διοικητής, ὡς προκαταβολὴν διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1942—1943.

Η βιβλιοθήκη δὲν ἔσταθη δυνατὸν νὰ πλουτισθῇ μὲ νέα βιβλία, ἐκτὸς ἐλαχίστων. λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκῶν μέσων.

Παραθέτομεν κατωτέρω ἀναλυτικὸν σημείωμα τῶν διατεθέντων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ποσῶν διὰ τὴν μόρφωσιν.

Προϋποσθέντα Πραγματισμόντα Προϋποζόμενα
διὰ τὸ ἔτ. 1942 κατὰ τὸ 1942 διὰ τὸ ἔτ. 1943
εἰσπρ.-διατεθ.

Διὰ τὴν βιβλιοθήκην

Διὰ τὴν μόρφ.ύπ.Κ.Κ)τος)	200.000	300.000	10.000)	600.000
> > > "Υ)των)			258.613)	
			7.255	

*Υπ.έκ προηγ.έπιχορηγήσ. 83.206,80

383.206,80 275.868

*Υπ. 31-12-42 παρὰ Ε.Τ.Ε. 107.338,80

383.206,80 383.206,80

*Επιμελητεία Γραφείου.

*Ἐπὶ τοῦ δημοσιευμένου ἀλλαχοῦ *Ισολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1942 καὶ τῆς ἀναλύσεως «ἔσοδων καὶ ἔξόδων 1942» παρέχομεν κατωτέρω διευκρινίσεις τινὰς ἀπαραιτήτους:

1. Τὰ Χρεώγραφα ἀναγράφονται εἰς τὴν τιμὴν Χρηματιστηρίου τῆς 31-12 1940.

2. *Ἐγένετο ἀπόσβεσις ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ *Ἀκινήτου μας, ἵσοδυναμοῦσα πρὸς τὸ χρεωλύσιον χοήσεως 1942 ἥτοι ἐκ δοχ. 45.852 ἐκ δὲ τῶν ἐγκαταστάσεων ἀπόσβεσις τῶν ἔξόδων ἐπισκευῆς *Ἐπίπλων καὶ Σκευῶν.

3. Τὰ πραγματοποιηθέντα *Ἐσοδα τῆς ληξάσης χοήσεως ὑπῆρξαν ἀνώτερα τῶν προβλεψθέντων κατὰ δοχ. 1.613.754,30, λόγῳ τῆς μεγαλυτέρας ἀπόδσεως τῆς κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης παρεχώρησε

εἰς τὸν Σύλλογον τὰς ἔξῆς ἐπιχορηγήσεις :

α) Διὰ τὴν Μόρφωσιν Ὑπαλ. Κεν. Κ)τος δρχ. 300.000
ἔναντι προϋπολογισμοῦ δρχ. 200.000.

β) Διὰ τὸ Ἐστιατόριον δρχ. 950.000.

Τὰ ἔξοδα τοῦ Συλλόγου ὑπῆρξαν ἐπίσης ἀνώτερα τῶν προβλεφθέντων ἔνεκα τῆς αὐτοῦ σεως τῆς μισθιδοσίας τοῦ Προσωπικοῦ, παραχωρήσεως εἰς αὐτὸ συσσιτίου, μὴ προβλεφθείσης κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1942, καὶ ἐν γένει λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς αὐτοῦ σεως τῶν τιμῶν τῶν ὑλικῶν καθαριότητος κλπ. εἰδῶν, συνδρομῶν τηλεφώνου, ὑδρεύσεως κλπ.

Εἰς τὰ ἔξοδα φωτισμοῦ καὶ καθαριότητος τοῦ Κ)τος συμμετέσχον καὶ οἱ ἀπό τινος στεγαζόμενοι προσωρινῶς ἐν τῷ ἡμετέρῳ κτιρίῳ Σύλλογοι τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης δὲν πρῶτος διὰ δρχ. 200.000 δὲ δεύτερος διὰ δρχ. 160.000.

Κατὰ τὸ ἔτος 1942 ἡ συναδελφική μας οἰκογένεια ἀπώλεσε πολλὰ μέλη της ὑπηρετοῦντα εἰς τὸ Κεν. Κ)μα καὶ τὰ Ὑπ)ματα τῆς Τραπέζης, ἥτοι τούς : Δ. Δίπλαν, Ἀγγ. Κουτσούκον, Ἀλκ. Μαρην, Ἐμμ. Καρακώτσιον, Ἀν. Κούτραν, Νικ. Πετρακόπουλον, Στυλ. Κολοντοῦρον, Κλ. Κοτοπούλην, Βασ. Νικολακόπουλον, Μηνᾶν Καρύδην, Σπ. Κασφίκην, Στεφ. Μεταξάκην, Γ. Παπαμιχελάκην, Εὐθ. Καλυβᾶν, Παῦλον Παπουγένην, Κωνστ. Τραυλόν, Διαμ. Διαμαντόπουλον, Νικ. Ζαφειρόπουλον, Δημ. Βούσουραν, Θωμᾶν Σφυρῆν. Περο. Ἰατρίδην, Ἀναστ. Καμπάνην, Γεώργ. Παπαδάκην καὶ Μιχ. Κωνσταντινίδην.

Τραπεζιτική.

Ἡ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» ὡς συλλογικὸν δελτίον ἀσχοληθὲν μὲ τὰ ἐπαγγελματικά μας ζητήματα εὑρέθη εἰς τὸ ὑψος τῆς κατὰ τὴν διαρρεύσασαν περίοδον, καὶ προσέφερεν πολυτίμους ὑπηρεσίας διὰ τῶν δημοσεεύσεών της

Αἱ στῆλαι τῆς ὑπῆρξαν ἀπολύτως ἀνοικταὶ διὰ πάντα συνάδελφον, ἐπιθυμοῦντα νὰ ἔκφέρῃ τὰς κρίσεις του, τὰς γνώμας

του καὶ τὰ παράπονά του ἐπὶ ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων καὶ τὸ Δ. Σ. πλειστάκις κατετοπίσθη, ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν ἀκολουθή-
τέαν ἔκάστοτε πολιτικήν του.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συναδέλφων διὰ τὴν «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙ-
ΚΗΝ» ὑπῆρξεν μεγάλον.

Συνάδελφοι,

Ἐὰν τὸ Δ. Σ. αἰσθάνεται ἔαυτὸν ἵκανοποιημένον ὅτι ἔξετέ-
λεσε μετὰ σχετικῆς ἐπιτυχίας καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ δυσχερὲς
ἔργον του κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας του, εἶναι ὅμως ὑπο-
χρεωμένον νὰ διαπιστώσῃ ὅτι μετὰ μεγαλυτέρας ἐπιτυχίας θὰ ἔξε-
τέλῃ τὸ ἔργον τοῦτο, ἐὰν ἐξ ἀρχῆς συνήντα μεγαλυτέραν κατανόη-
σιν ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῶν ζητημάτων μας.

Ἄπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐκλογῆς τοῦ πρώτου Δ. Σ.
κατὰ Φεβρουάριον 1942, τοῦ ὁποίου ἡ πλειοψηφία εὑρίσκεται
καὶ εἰς τὸ νῦν Δ. Σ., ἀνεφάνη ἐμπαθής προσπάθεια ἐκ μέρους
των νὰ παρεμβάλουν προσκόμματα εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ Δ. Σ.,
ἥτις λόγῳ τῶν καθυστερημένων καὶ ὑπερσυντηρητικῶν ἀντιλή-
ψεών των ἔξειλίχθη εἰς ἀντίδρασιν.

Συκοφαντίας, εἰρωνίας, περιφρονήσεις, ἐν γένει λυσσώδη
καὶ ἔσκεμμένην ἐπίθεσιν ἔδέχθη τὸ Δ. Σ. ἐξ μέρους τῆς ἀντιδρά-
σεως ταύτης κατὰ πασῶν τῶν προσπαθειῶν του καὶ ἥτις ἔγένετο
ἀφορμὴ νὰ δημιουργηθῇ δξύτης μεταξὺ Διοικήσεως καὶ τοῦ Προ-
σωπικοῦ ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Δ. Σ.

Μονοπωλοῦσα τὸ ὑπὲρ τῆς Τραπέζης ἐνδιαφέρον της, κα-
τώρθωνεν πᾶσα αἴτησίς μας ν' ἀπορρίπτεται καὶ ν' ἀναγκάζῃ
τὸ Δ. Σ. νὰ διεκαγάγῃ ἐντονωτέρους ἀγῶνας διὰ τὴν ἀποδο-
χῆν της.

Ἡ ἀντίδρασις εἶχε σκοπὸν νὰ δυσχεράνῃ τὸ ἔργον τοῦ Δ. Σ.
ῶστε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πτῶσιν του, ἐξ φόβου μήπως διὰ τῶν ἐπι-
τυχιῶν του ἀπεκαλυφθῇ ἡ κατά τὸ παρελθόν ἀδράνειά της ἢ
κινδυνεύσῃ τὸ ὑφιστάμενον δι᾽ αὐτὴν εὐνοϊκὸν οἰκονομικὸν καὶ
ὑπηρεσιακὸν καθεστώς.

Κατώρθωσε πράγματι νὰ ἐπιτύχῃ παραίτησιν τοῦ πρώτου Δ. Σ. τὸ δόποιον ἡναγκάσθη πρὸς τοῦτο ἐκ λόγων εὐθιξίας.

Κατώρθωσε ἐπίσης νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἐσφαλμένην ἀντίληψιν περὶ τῶν προθέσεων τοῦ Δ. Σ. παρὰ τῇ Διοικήσει καὶ εἰς ἀριθμὸν συναδέλφων, διὰ τῶν συκοφαντιῶν της, ἃν καὶ οἱ ἄγωνες περιεστρέφοντο εἰς οἰκονομικὰ καὶ ἐπισιτιστικά μας ζητήματα, ὥστε νὰ κινδυνεύσῃ συβαρῶς τὸ ἐπαγγελματικόν μας σωματεῖον νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας της, τῆς ὁποίας αἱ προσπάθειαι πάντοτε εἴτε εὑρισκομένη εἰς ὑπευθύνους θέσεις ἢ ὅχι, ἀπέβλεπαν εἰς τὴν ἵκανοποιήσιν τῶν φιλοδοξῶν της. Διατὸντας ὅμως ἡ τόση καταφορὰ ἐναντίον μας; Ἐξηγήσαμεν ἀνωτέρω. Ἄλλα ἀκόμη θὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐν μέσῳ τῆς λαίλαπος τοῦ πολέμου, τῆς στενοχωρίας τοῦ Λαοῦ μας, τοῦ ἀγνώστου μέλλοντος, ἡ ἀντίδρασις αὕτη δὲν ἔπαυσε νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῇ ἐγωΐστικῶς.

Τὴν ἀντίδρασιν ταύτην καταγγέλλομεν πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ὃς μὴ πιστεύουσαν εἰς τὴν Συλλογικήν Ἰδέαν, καὶ συνιστῶμεν εἰς τοὺς συναδέλφους ν' ἀρνηθοῦν νὰ παραδώσουν εἰς αὐτὴν τὰ ἐπαγγελματικά μας Σωματεῖα τὰ δόποια δι' εὐσυνειδήτων ἐνεργειῶν, δύνανται νὰ ἵκανοποιήσουν τὰς ἀνάγκας μας.

Συνάδελφοι,

Τὸ Δ. Σ. διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μας, ἔχοησιμοποίησε κατ' ἀρχὰς μέσα ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. Οὐδέποτε διενοήθη νὰ χρησιμοποιήσῃ ἀπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιτρεπόμενα εἰς Ἐπαγγελματικὰ Σωματεῖα τοιαῦτα, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι μας, αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν περίπτωσίν μας ἦσαν ἀπολύτως ἐπιτακτικαί, θὰ ἵκανοποιοῦντο ἀμέσως καὶ κατὰ τὸ δυνατόν.

Δυστυχῶς ὅμως αἱ ἀρχικαὶ προσπάθειαι μας, ὅπως αἱ δι' ὑπομνημάτων τῶν ἐβδομαδιαίων παρουσιάσεων, δημοσιεύσεων κλπ. δὲν εἶχον τοιαύτην ἀπόδοσιν ὥστε τὸ Δ. Σ. ν' ἀντιλαμβάνεται τοὺς συναδέλφους ἵκανοποιημένους. Ἀντιμέτως ἀντικρύζαμεν ἀπόγνωσιν, διαμαρτυρίας, ἀγανάκτησιν, ἀναστάτωσιν. ἐπιτροπὸς ἐκ μέρους σας, διὰ τὴν μὴ ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μας,

κατὰ τὰς δυσκόλους ἡμέρας τὰς ὅποιας ὡς ἐνθυμεῖσθε διήλθομεν.

“Ἐχομεν πάντοτε τὴν ἀντίληψιν ὅτι ὁ ἀναλαμβάνων μίαν ἀποστολὴν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τόσον ἴεράν, δέον ἥ νὰ παραιτῆται ἥ νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς πέρας ἀσχέτως θυσιῶν ποὺ τοῦ ἐπιφυλάσσῃ.

Καὶ ἡμεῖς ὡς ἀνθρωποι, ὡς συνάδελφοι, ποὺ ἀνέλαβαν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἐκπροσωπήσουν, καὶ οἱ ὅποιοι ὡς καὶ σφῖς ὑποφέρομεν, ἡκολουθήσαμεν τὸ δεύτερον καὶ ἀνελάβομεν τραχύτερον ἀγῶνα διὰ τὴν ἔξασφάλισιν τῆς ζωῆς σας καὶ συνεπῶς καὶ τῆς ἰδικῆς μας.

“Ἐχοντες τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ Τράπεζα ἦν ὑπηρετοῦμεν, εἶχε καὶ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν τῆς διατροφῆς τῶν ὑπαλλήλων της καὶ γενικῶς τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν των, ἔχωρήσαμεν εἰς τὸν ἔντονον πλέον ἀγῶνα, διότι καὶ ἡ πίεσίς σας ἀφ’ ἡμῶν ηὔξανετο ὁσημέραι.

Αὐτοῦ ὅμως προηγήθησαν τὸ ἀναφερόμενα ἐν ἀρχῇ τῆς λογοθεσίας μας ὑπομνήματα, αἱ διὰ τοῦ ἐντύπου ὁργάνου μας δημοσιεύσεις, αἱ παρουσιάσεις τοῦ Δ.Σ. δι’ ων ὅμως δὲν ἐπετύχομεν ἀμεσα καὶ πρακτικὰ ἀποτελέσματα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐντόνων αὐτῶν ἐνεργειῶν μας, ἥγωνίσθημεν μετὰ σθένους καὶ ὑπέστημεν σκληράς κυρώσεις, αἱ ὅποιαι θὰ ἐκλόνιζον κάθε τίμιον καὶ εἰλικρινῆ συνάδελφον.

“Άλλ’ ἡμᾶς οἱ ὅποιοι ἔχομεν ἐπίγνωσιν τῶν βαθυτέρων σκοπῶν τοῦ ἀγῶνος μας, δὲν μᾶς ἀπεθάρρυναν, ἀλλὰ μᾶς ἐτόνωσαν εἰς αὐτόν.

“Ἡ λύσις τῶν ζητημάτων μας δὲν περιωρίζετο εἰς τὰ μικρὰ πλαίσια ποὺ ὅραματίζεται ἥ ἀντίδρασις.

“Ητο ἡ ζήτημα τιμῆς ἥ διάσωσις τῶν συναδέλφων, τοὺς ὅποιους δὲν βλέπομεν ὡς δακτυλογράφους, γραφεῖς ἥ λογιστὰς κλπ., ἀλλ’ ὡς ἀνθρώπους, ὡς μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους.

“Ἡ δημιουργηθεῖσα δέσύτης μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου δὲν μᾶς ἐπιτόησεν.

Τοιαύτην ἀντιμετωπίσαμεν καὶ κατὰ Μάϊον 1942 καὶ ἐν τούτοις ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον τόσις παραχωρήσεις ἐπετύχαμεν

ἀπὸ μέρους τῆς Τραπέζης, καὶ τόσας ἐπιτυχίας εἴχομεν ἐκτὸς αὐτῆς.

Γενικώτερον ὅμως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ ἐπαγγελματικοὶ ἀγῶνες εἰναι ἀναπόφευκτον μᾶλλον νὰ φέρουν σύγκρουσιν μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων ἐπὶ τῶν διεκδικήσεών των, χωρὶς τοῦτο νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὰς προσωπικὰς ἐκτιμήσις ἢ συμπαθείας μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἐργοδότου καὶ τῶν ἐργαζομένων. Ἀντίθετος ἄποψις εἶναι κατωτέρα εὑρυτέρων καὶ πολιτισμένων πνευμάτων.

“Ἐφ” ὅσον ὅμως περιωρισμέναι ἀντιλήψεις δέχονται τὴν ἀντίθετον ἄποψιν, τοὺς ἐρωτῶμεν :

Τί θὰ ἔκαμνον εἰς ἣν περίπτωσιν ἐργοδότης ἡροεῖτο τὴν ἀποδοχὴν δικαίων αἰτημάτων τῶν ἐργαζομένων; Θὰ παρητοῦντο χωρὶς νὰ ἔξαντλήσουν ὅλα τὰ νόμιμα μέσα ἢ θὰ παρέμενον ἀδρανεῖς;

Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις θὰ ἐπρόκειτο περὶ προδοσίας.

Ἡ ἀντίδρασις λοιπὸν αὕτη, δὲν λησμονοῦμεν, ἐκτύπησε ἀνηλεῶς τὰς συνδικαλιστικὰς ἐλευθερίας τοῦ προσωπικοῦ, καὶ μάλιστα ἐντὸς τῆς Τραπέζης, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἔξεπληξε πρὸς στιγμὴν τὸ Δ. Σ. καὶ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.

Ἐν μέσῳ τῆς δυστυχίας μας, Σύμβουλοι τοῦ Συλλόγου, ἐκπρόσωποί σας, ἐπαύθησαν, ἐπεπλήχθησαν, ἐδιώχθησαν ὑπηρεσιακῶς, μετετέθησαν εἰς ‘Υποκαταστήματα, ἐσυκοφαντήθησαν, ὑβρίσθησαν, καὶ μόνον δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ ταπεινωθοῦν.

Καὶ ταῦτα, διότι ἐν τῇ ἔνασκήσει τῶν καθηκόντων τῶν διεξεδίκησαν ἐντονώτερον τὰ ζητήματά μας, τὰ ὅποια ἔχοντιζον ἀπὸ πολλοῦ, ἀκριβῶς λόγῳ τῆς ἀδιαφορίας τῆς ἀντιδράσεως, ἥ δοποία ὅταν ἀσχολεῖται μὲ τὰ ζητήματά μας σκέπτεται καὶ ἀποφασίζει μὲ στενότητα ἀντιλήψεως, προτάσσουσα διαρκῶς τὸ συμφέρον τῆς Τραπέζης.

Ἡ ἴστορία συνάδελφοι, ἔχοινε καὶ θὰ κρίνῃ μελλοντικῶς σαφέστερον τὰς ἐνεργείας μας.

Τὸ ἐγγὺς μᾶλλον κατὰ τὸ ὅποιον θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ ν’ ἀπο-

δείξωμεν εἰς τὴν ἀντίδρασιν πόσον κακὸν ἐπροξένησε, θὰ μᾶς δικαιώσῃ ἀναμφιβητήτως.

Ἄλλὰ ταυτοχρόνως θὰ παραδεχθῇ. ἡ ἀντίδρασις δτι ὑπήρξειν τοὐλάχιστον, τίμιοι καὶ εἰλικρινεῖς καὶ δτι ὥφειλε νὰ μᾶς ἔνισχύσῃ πάση θυσίᾳ ἀντὶ νὰ παρεμβάλῃ τὰς δυσχερείας που παρενέβαλε.

Ἄγαπητοὶ συνάδελφοι,

Τὸ Δ. Σ. σᾶς εὐχαριστεῖ διότι πάντοτε τὸ ἐπροστατεύσατε κατὰ τοὺς ἀγῶνας του καὶ πιστεύει δτι πάντοτε θέλετε ἔνισχύει τοὺς εἰλικρινεῖς ἔκπροσώπους σας εἰς τὸν ἀγῶνα των διὰ τὴν ἔξασφάλισιν τῶν συμφερόντων μας καὶ κατοχύρωσιν τῶν κατακτήσεών μας.

Ο, τι ἐπετεύχθη ὅφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἀδιάσπαστον ἔνότητά σας καὶ αὐτὴν ἀς φροντίσωμεν νὰ διατηρήσωμεν ἀρραγῆ.

Συνάδελφοι,

Αἱ περιστάσεις ἐν μέσῳ τῶν δποίων ζῶμεν πρόκειται πιθανῶς νὰ ἔξακολουθήσοιν. Ὁ στενὸς μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης μας σύνδεσμος δὲν πρέπει νὰ χαλαρωθῇ. Ὅσον βαδύτερος καὶ συνεκτικώτερος εἰναι, τόσον αἱ δυσχέρειαι τὰς δποίας ἀντιμετωπίζει τὸ προσωπικὸν θὰ ἀντιμετωπισθοῦν εὐκολώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον.

Δεδομένης τῆς ἴστορικῆς σημασίας τῆς λογοδοσίας μας, τὸ Δ.Σ. καταγγέλλει τοὺς ἐκ προθέσεως στραφέντας καὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ Συλλόγου, καὶ σᾶς καλεῖ νὰ ἔκλεέῃτε καὶ προστατεύσητε νέον Δ.Σ. τῆς ἀπολύτου ἔλευθέρας ἔκλογῆς σας ἐξ ἀνιδιυτελῶν συναδέλφων, μὴ παρασυρόμενοι ἐκ τῶν ἀνυποστάτως διαδιδομένων δι εὐνοήτους λόγους.

Τὸ διαδιδόμενον δπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν δτι ὁ κ. Διοκητῆς δὲν θὰ δεχθῇ τυχὸν ἐπανεκλεγόμενον τὸ παλαιὸν Δ.Σ., ἐφ' ὅσον ἐκτευθῆ, δέον νὰ θεωρεῖται τοὐλάχιστον ὃς ἀφελές, διότι τὸ Δ.Σ. ἐπαγγέλματικοῦ Σωματείου εἰναι πάντοτε τῆς ἔκλογῆς

ῶν ἐργαζομένων, καὶ οὐχὶ τοῦ ἐργοδότου; καὶ τοιαύτη κατάργησις τῶν συνδικαλιστικῶν ἔλευθεριῶν θὰ ἐστρέφετο κατὰ τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ιουαρίου 1943

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ανδρέας Δημητρανόπουλος	Πρόεδρος
Κωνσταντῖνος Μπάκας	» Αντιπρόεδρος
Θεόδωρος Εύθυμιον	Σύμβουλος
Αργύριος Διαμαντῆς	»
Κωνσταντῖνος Χαύτας	»
Αναστάσιος Τούντας	»
Φωκίων Χειστινάκης	»
Νικόλαος Σταματόπουλος	»
Νικόλαος Φουρναράκης	»
Ζαφειρία Παναγοπούλου	»
Νικόλαος Δουσαΐτης	Επιμελητὴς
Κωνσταντῖνος Ηολίτης	»
Έλευθέριος Φράγκου	»
Βασιλείος Χειστιόπουλος	»

